

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अर्जुनेनतपोबलादेवेभ्योऽस्त्राणिलब्धानीतिविस्मयो न क
र्तव्य एतदर्थं कर्म फलोर्जिति विष्णु लोकप्राप्तं तां वर्णयत्यध्यायेन धौम्यो युधिष्ठिर गर्वपरिहारार्थं तत इत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रेतसत्त्वगतिं मृतानां प्राणिनां गम्यां ॥ ८ ॥ संयमनं नाम

तेषां हि शापकालः सकृत्तोगस्येन धीमता ॥ समरे निहतास्तस्मान्छापस्यांतो भवत्तदा ॥ ३७ ॥ पांडवाश्च महात्मानस्तेषु वेश्मसु ताः क्षपाः ॥ सुखमूर्धुर्गतो द्वेगाः
पूजिताः सर्वराक्षसैः ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि यक्षयुद्धं कुबेरवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच ततः सूर्यो दधौम्यः कृत्वा क्लिप्तमरिंदम ॥ आर्षिषेणेन सहितः पांडवानभ्यवर्तत ॥ १ ॥ तेभिवाद्यार्षिषेणस्य पादौ धौम्यस्य चैव ह ॥ ततः प्रां
जलयः सर्वे ब्राह्मणांस्तान् पूजयन् ॥ २ ॥ ततो युधिष्ठिरं धौम्यो गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ प्राचीं दिशमभिप्रेक्ष्य महर्षिरिदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ असौ सागरपर्यं तां भूमिमा
वृत्य तिष्ठति ॥ शैलराजो महाराज मंदरोति विराजते ॥ ४ ॥ इंद्रवैश्रवणावेतां दिशं पांडवरक्षतः ॥ पर्वतैश्च वनां तैश्च काननैश्चैव शोभितां ॥ ५ ॥ एतदाहुर्महेंद्रस्य
राज्ञो वैश्रवणस्य च ॥ ऋषयः सर्वधर्मज्ञाः सद्यता तमनीषिणः ॥ ६ ॥ अतश्चोद्यंतमादित्यमुपतिष्ठंति वै प्रजाः ॥ ऋषयश्चापि धर्मज्ञाः सिद्धाः साध्याश्च देवताः
॥ ७ ॥ यमस्तुराजा धर्मज्ञाः सर्वप्राणभृतां प्रभुः ॥ प्रेतसत्त्वगतित्येनां दक्षिणामाश्रितो दिशं ॥ ८ ॥ एतत्संयमनं पुण्यमतीवाद्भुतदर्शनं ॥ प्रेतराजस्य भवनमृद्ध्या
पश्यमायुतं ॥ ९ ॥ तं प्राप्य सविताराजस्येन प्रतितिष्ठति ॥ अस्तं पर्वतराजानमेतमाहुर्मनीषिणः ॥ १० ॥ एतं पर्वतराजानं समुद्रं च महोदधिं ॥ आवसन्वरु
णो राजा भूतानि परिरक्षति ॥ ११ ॥ उदीचीं दीपयन्नेष दिशं तिष्ठति वीर्यवान् ॥ महामेरुर्महाभाग शिवो ब्रह्मविदां गतिः ॥ १२ ॥ यस्मिन् ब्रह्मसदश्चैव भूतात्मा च
वतिष्ठते ॥ प्रजापतिः सृजन् सर्वं यत्किंचिज्जंगमागमं ॥ १३ ॥ यानाहुर्ब्रह्मणः पुत्रान्मानसान् दक्षसप्तमान् ॥ तेषामपि महामेरुः शिवं स्थानमनामयं ॥ १४ ॥
अत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनरेवोदयंति च ॥ सप्तदेवर्षयस्तावसिष्ठप्रमुखास्तदा ॥ १५ ॥ देशं विरजसं पश्य मे रोः शिखरमुत्तमं ॥ यत्रात्मतृप्तैरध्यास्ते देवैः सह पितामहः
॥ १६ ॥ यमाहुः सर्वभूतानां प्रकृतेः प्रकृतिध्रुवं ॥ अनादिनिधनं देवं प्रभुं नारायणं परं ॥ १७ ॥

तः ॥ १ ॥ १० ॥ आवसन् अधितिष्ठन् ॥ ११ ॥ १२ ॥ भूतात्मा सर्वेषां भूतानां मात्मा संपूर्णब्रह्मांडपिंडाभिमानित्वान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ अत्रैव प्रजापतौ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यमिति प्रकृतेः पंचभूतात्मि
कायाः प्रकृतिउपादानं ॥ १७ ॥